

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

ה"ע 28526-08-16 הממונה על הגבלים עסקיים נ' זייפלד

בפני כבוד השופטת נאוה בן אור

<u>הממונה</u>	<u>הממונה על הגבלים עסקיים</u> על ידי ב"כ עו"ד זיו גלעדי ועו"ד פול מורקוס	בעניין שבין:
	נגד	
<u>המשיב</u>	<u>רביב זייפלד</u> על ידי ב"כ עו"ד כוכי טבקה	לבין:

פסק דין

בקשה למתן תוקף של צו מוסכם להסכמה אליה הגיעו הממונה על הגבלים עסקיים (להלן: **הממונה**) ומר רביב זייפלד (להלן: **המשיב**), מכוח סמכותו של בית הדין לפי סעיף 50 לחוק ההגבלים העסקיים התשמ"ח-1988 (להלן: **החוק**), חלף נקיטת הליכים לפי פרק ז' 1 לחוק.

תמצית העובדות

1. המשיב הקים ארגון הקרוי "עוגנים" – לשכת גני הילדים בישראל" (להלן: **עוגנים**). עוגנים הוא חבר בלתי מואגד של גני ילדים, הפועל לקידום ענייניהם העסקיים של החברים בו. בין היתר מופצים בין חבריו מסמכים מקצועיים, ונערכים עבורם ימי עיון והשתלמויות.

עוגנים הוקם על ידי המשיב, המשמש בו כסמנכ"ל. הכנסות והוצאות עוגנים נרשמות בדיווח השנתי על שמו של המשיב לרשות המיסים.

בשנים 2014 ו-2015 הפיץ עוגנים בין חבריו נוסח להסכם התקשרות אחיד בין הגן לבין ההורים, שתכליתו להסדיר את תנאי ההתקשרות המסחריים ביניהם. כך גם, עובר לשנת

1 מתוך 4

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

ה"ע 28526-08-16 הממונה על הגבלים עסקיים נ' זייפלד

הלימודים תשע"ה הפיץ עוגנים לחבריו לוח חופשות לשנת הלימודים האמורה. בלוח פורטו

החגים והמועדים ובצידם ימי החופשה ומספר ימי החופשה המומלצים. כך נעשה גם לגבי שנת הלימודים תשע"ו.

2. הממונה מצאה, כי הפצה של נוסח הסכם התקשרות אחיד ולוח חופשות על ידי עוגנים לחבריו, עולה כדי קו פעולה שהמליץ איגוד עסקי לחבריו, העלול למנוע או להפחית את התחרות בעסקים, בין חברי האיגוד. הסכם ההתקשרות כמו גם לוח החופשות מתווים לנמענים דרך פעולה מומלצת לעניין התנאים המסחריים בהם יעניקו את השירות ללקוחותיהם ולעניין המועדים בהם יצאו חברי האיגוד לחופשה וישביתו את הפעילות בגנים. סעיף 5 לחוק מורה כי יראו קו פעולה כזה כהסדר כובל, כאמור בסעיף 2 לחוק.

משהופצו הסכמי ההתקשרות ולוחות החופשות באופן העולה כדי קו פעולה, וזאת מבלי שהתקבל אישור או פטור ממערך הפיקוח על הגבלים עסקיים, ומאחר שלא היה פטור בהתאם לפטור סוג שנקבע לפי סעיף 15א לחוק, הופרה הוראת סעיף 4 לחוק.

הצו המוסכם

3. במסגרת הצו המוסכם מודים המשיב ועוגנים באמור לעיל.

הוסכם כי המשיב ישלם לאוצר המדינה סכום של 15,000 ₪ בשישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך של 2,500 ₪ כל אחד, החל משלושים ימים מעת החלטת בית הדין בבקשה.

עוגנים התחייב, במסגרת הצו המוסכם, כי לא יפיץ בעתיד נוסח הסכמי התקשרות בין ההורה לבין הגן, וכי לא יפיץ בעתיד לוחות חופשות, בניגוד להוראת סעיף 4 לחוק.

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

ה"ע 16-08-28526 הממונה על הגבלים עסקיים נ' זייפלד

עוד הוסכם, כי בכפוף לאישור הצו המוסכם על ידי בית הדין ולקיום ההתחייבויות לעיל, לא תנקוט הממונה צעדי אכיפה נגד המשיב ועוגנים או מי מטעמם, לרבות נושאי משרה, בגין הפרה של סעיף 4 לחוק, שעניינה בהמלצת עוגנים לחבריו בשנים 2014 ו-2015 בנוגע לנוסח הסכם ההתקשרות בין ההורה לבין הגן ובנוגע ללוחות החופשות לשנות הלימודים תשע"ה ותשע"ו.

טעמי הממונה

4. הממונה שקלה לאכוף את ההפרה המתוארת לעיל בדרך של הטלת עיצום כספי, כפי שפעלה רשות הגבלים עסקיים במקרים קודמים בהם הפרו את החוק באופן דומה איגודים עסקיים של גני ילדים. אלא שבעקבות דין ודברים עם המשיב גובשה ההסכמה המובאת לעיל חלף עיצום כספי.

5. השיקולים שחביאו את הממונה לגיבוש ההסכמה האמורה הם אלה:

א. ההסכמה חלף הליכי אכיפה יש בה משום חיסכון בעלויות ההתדיינות של הצדדים, קיצור ההליכים המשפטיים וחיסכון בזמנו של בית הדין. הטלת עיצום כספי לפי פרק ז'1 לחוק עשויה הייתה לעמוד לבחינה משפטית במסגרת הליכי ערר לבית הדין, בעוד שההסכמה תפנה משאבים לטיפול בנושאים אחרים בעלי חשיבות, באופן המשרת את אינטרס הציבור.

ב. בקביעת הסכום לתשלום לאוצר המדינה שקלה הממונה את השיקולים המפורטים בסעיף 50 לחוק ביחס לקביעת סכום עיצום שיוטל בגין הפרת החוק, לו היה מוטל. בין היתר נלקחו בחשבון היקפי הכנסותיו של המשיב; ניתן משקל לחומרה לעובדה שהפצת נוסח של הסכם התקשרות ולוח חופשות עלולה הייתה לפגוע בתחרות בין גני הילדים החברים בעוגנים. לכך מתווסף השיקול הנוגע למשך ההפרה, היינו שנתיים ימים. מנגד נשקלה לקולה העובדה שאין לחובת עוגנים והמשיב הפרות קודמות וכן העובדה שהליכי האכיפה באמצעות עיצום כספי נמצאים בראשיתם. על כל אלה סברה הממונה כי יש לחקל עם המשיב בכל הנוגע לגובה הסכום שיוטל עליו לשלם לאוצר

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

ה"ע 16-08-28526 הממונה על הגבלים עסקיים נ' זייפלד

המדינה נוכח הודאתו במעשים, נטילת האחריות מצידו, החדילה המיידית מהפצת ההסכמים ולוחות החופשות והתחייבותו להימנע מכך בעתיד.

הממונה סבורה כי יש בצו המוסכם, במתכונתו המוצעת, כדי לקדם את ההרתעה מפני הפרת החוק וכי הבחירה במתווה זה עדיפה על פני הפעלת סמכויות אחרות העומדות לה על פי החוק.

6. יצויין, כי בימים 21.6.2016 ו-24.6.2016 פורסמה על ידי הממונה הודעה בעיתונות בדבר הכוונה להגיש לבית הדין את הבקשה שלפניי. ההודעה פורסמה כמתחייב בהוראת סעיף 50ב(ד)(1) לחוק. עד למועד הגשת הבקשה לבית הדין לא נתקבלו הערות מן הציבור.

החלטה

7. טעמי הממונה נראים בעיניי נכוחים ומאוזנים. יש בהם כדי לבטא את מכלול השיקולים הצריכים לעניין – לחומרה ולקולח.

משכך, אני מאשרת את ההסכם בין הממונה לבין המשיב, כפי שצורף לבקשה שלפניי, ונותנת לו תוקף של צו מוסכם לפי סעיף 50ב לחוק.

המוכירות תמציא העתק לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ט"ו אלול תשע"ו, 18 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.

נאוה בן אור

נאוה בן אור, שופטת